הגדה של פסח

גשר

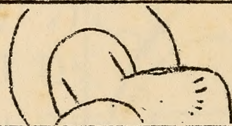
הזיר

פסח התש"ט 14:4:49

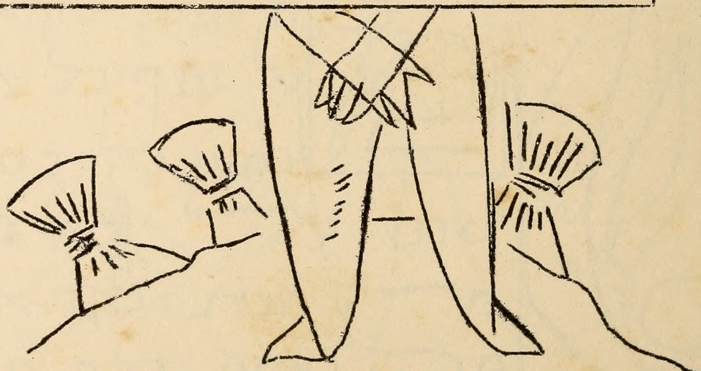

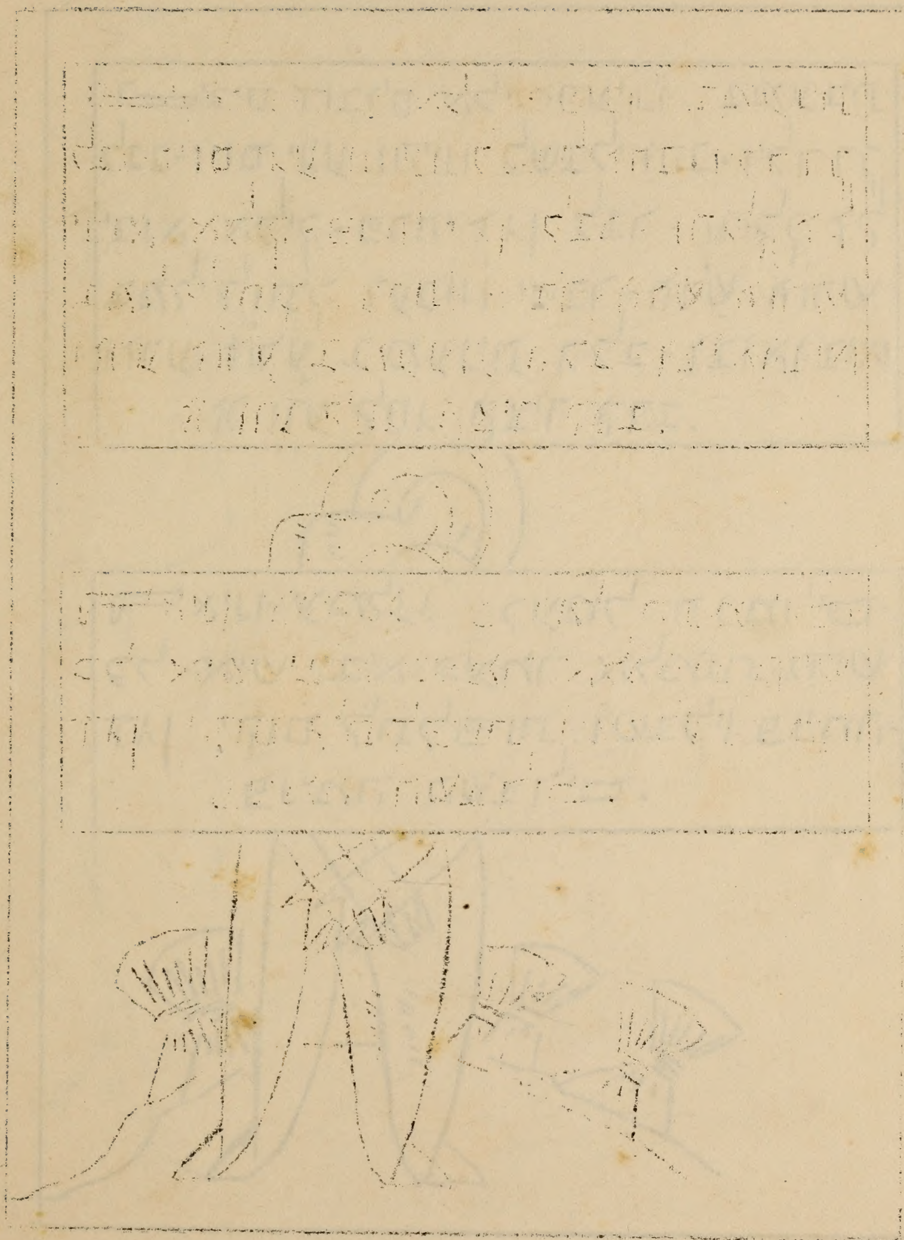
הנני
מוכן ומזומן לקיים
מצות עשה שמור
את חג האביב ולספר
ביציאת מצרים
יחד עם כל
ישראל

רבים דוברים אלי. זרעינו במענית
לבב-זיום יגע והיינו לשבלי זהב · וילד רך
יבוא אליך · פרחי דגן לבר · והלך זך
במלילותיך רעבונו ישבר · חרש חורש
וזרע זורע במענית הלב · ובוא ובוא
זורע לחג קציר הרב.

ראינו עמלנו כעמל הנמלים·
כל איש יביא כעמר אלמות · גדיש
דגן יקום לתלפיות. ושבלין פנימה-
פנימה השבלים.

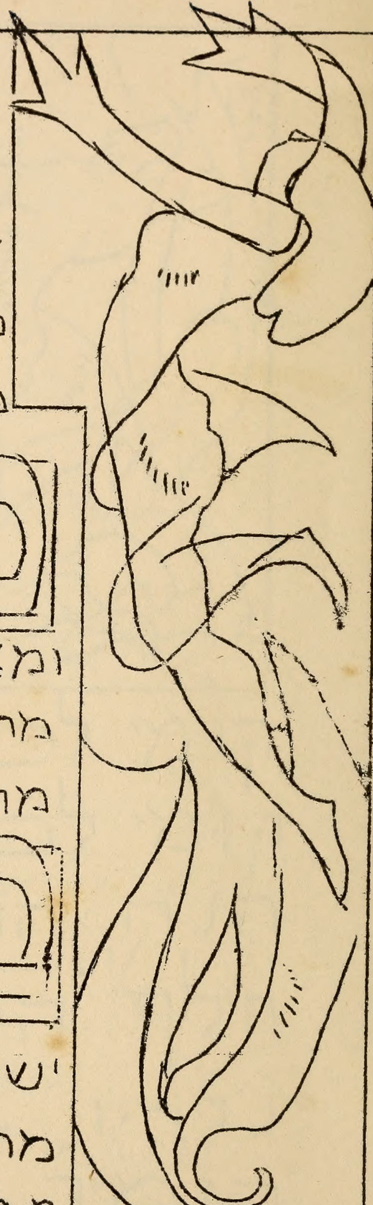

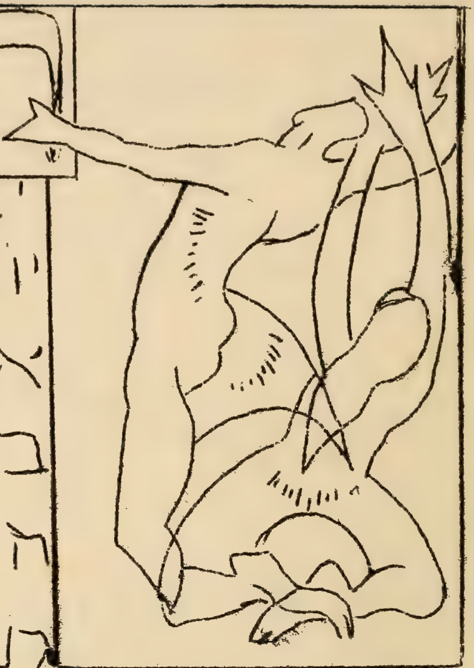
מה יָפִית האביב!
בַּשדה באחו,
הצ'צים יפרחו
צהלת חיים סָבִיב
מה יפית האביב!
מה נעמת האביב!

מה יפית העולם!
ים דגן שטוּחַ
יך גלים ברוח
ומאדים פני האגם
מה יפית העולם!
מה נעמת העולם!

מה יפית בקר-אור!
כל ענף כל עשב
יגמעו טַל כסף
ישתו טל יפיצו מור
מה יפית בקר-אוֹר!
מָה נעמת בקר אור!

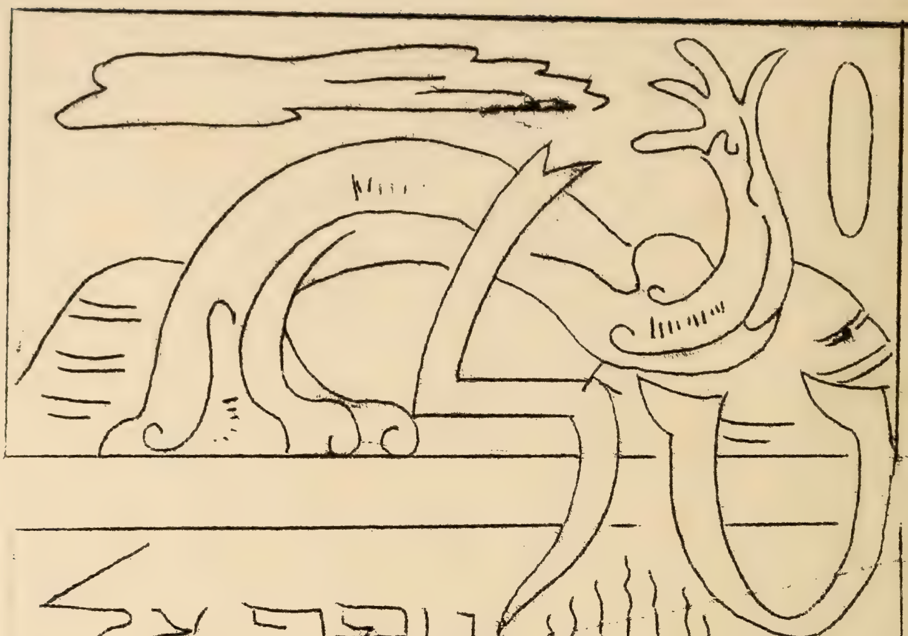

הנך יפה
רעיתי הנך
יפה · עיניך
יונים · לבבתני
אחותי כלה
באחת מעיניך.
הוי קומי לך
רעיתי הוי

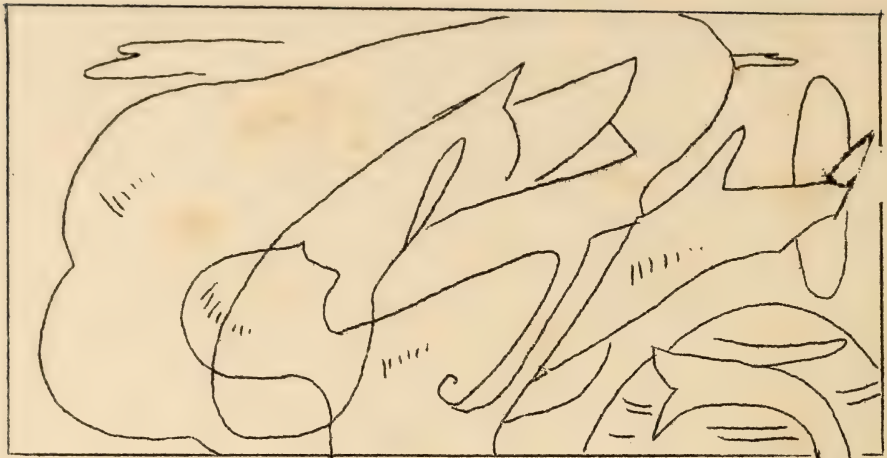

קומי לך יפתי הוי
קומי לך ולכי לך · כי
הנה הסתו עבר הגשם
חלף הלך לו · הנצנים
נראו בארץ · עת
הזמיר הגיע וקול
התור נשמע בארצנו.

נופף על
הארץ. ממגד שמים
שבענו ברכה בטל.
צוה שנה טובה
ומעוטרת פרי הארץ
לגאון ולתפארת בטל
זמרה ננעים וקול נרצים
בטל
ארץ זבת חלב ודבש

כפינו נשא אל
מרום · בכפינו תפילת
השלום · על שדמה
וכר על שיח בהר · על
שדה שהזהיב ביום
שמש וזיו ·

שאו ברכה
שאו ברכה

קיה היתה צבת על סדן
דון · ממטיל ברזל ישר היא
קשרה עגול חסין · דן דין ·
ורצון בא חפשי רענן
וכנפים פרש · ויתפש את
הצבת מעל הסדן ·
ויתפש כל חליה כדין ·
ורוח אביב בא מרנין
פרחים וילדים על כל
שעל. עם צליל הברזל עוד
צליל אחד יצל · שיר החרות
הוא בא ורן ·

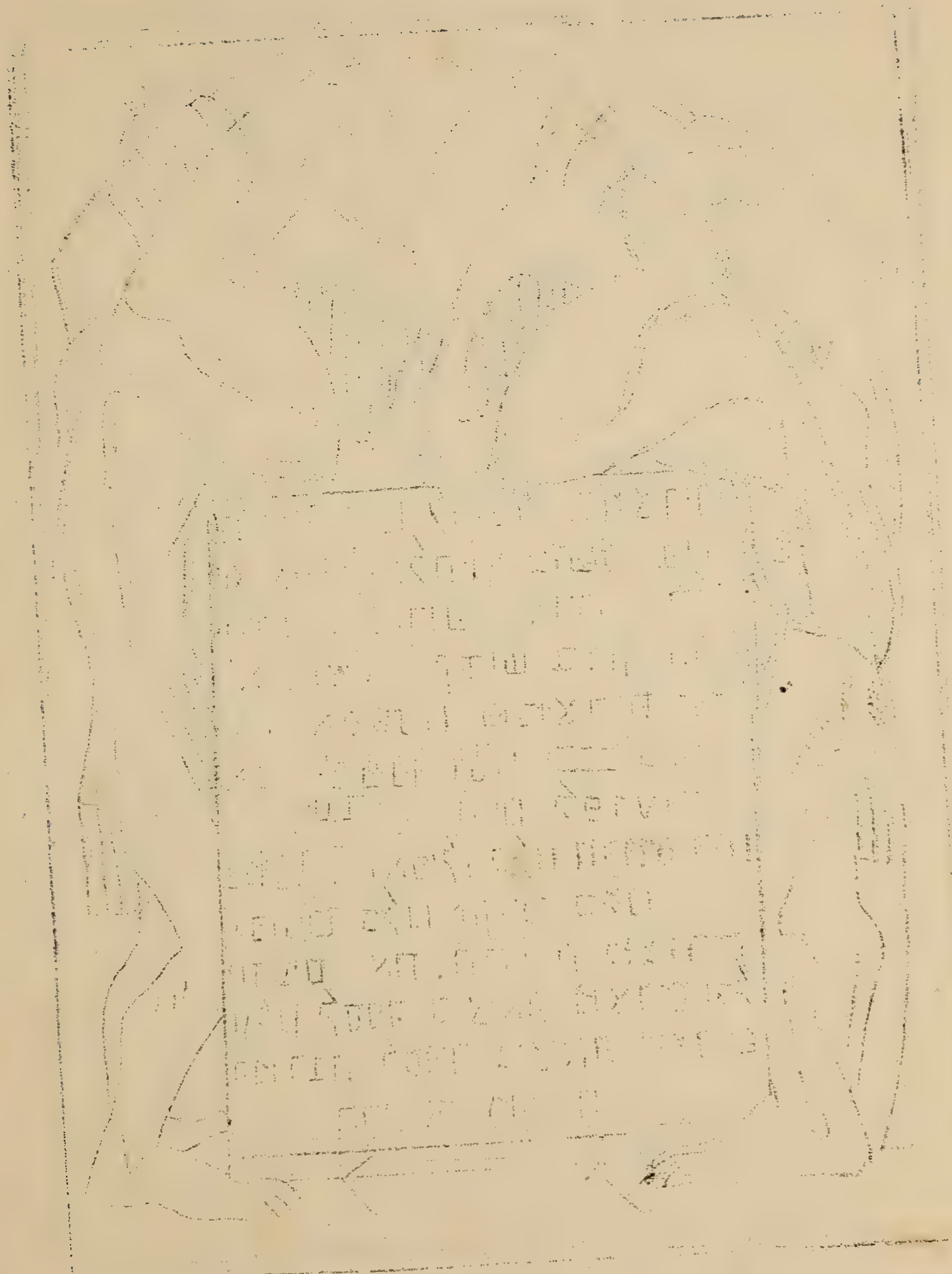

עבדים היינו לפרעה במצרים
יוציאנו יי אלהינו משם ביד
חזקה ובזרוע נטויה ואלו
לא הוציא הקדוש ברוך הוא
את אבותינו ממצרים הרי
אנו ובנינו ובני בנינו
משעבדים היינו לפרעה
במצרים ואפילו כלנו חכמים כלנו
נבונים כלנו זקנים כלנו
יודעים את התורה מצוה
עלינו לספר ביציאת מצרים וכל
המרבה לספר ביציאת מצרים
הרי זה משבח

מה נשתנה הלילה הזה
מכל הלילות · שבכל
הלילות אנו אוכלים
חמץ ומצה הלילה הזה
כלו מצה · שבכל הלילות אנו
אוכלים שאר ירקות הלילה
הזה מרור ·

מעשה ברבי אליעזר ורבי
יהושע ורבי אלעזר בן
עזריה ורבי עקיבא ורבי
טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו
מספרים ביציאת מצרים כל
אותו הלילה · עד שבאו תלמידי
הם ואמרו להם: רבותינו הגיע
זמן קריאת שמע של שחרית

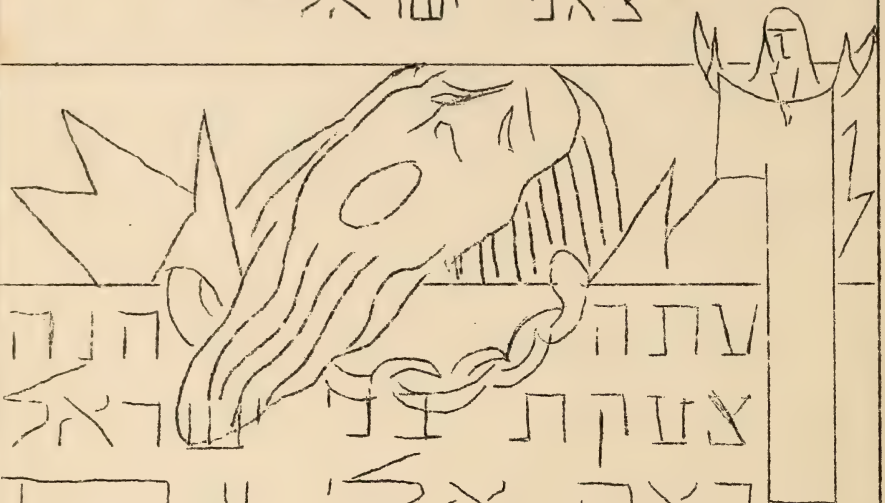
ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו
במאד מאד ותמלא
הארץ אתם · ויקם מלך
חדש על מצרים אשר
לא ידע את יוסף. ויאמר
אל עמו: הנה עם
ישראל רב ועצום
ממנו · הבה נתחכמה
לו פן ירבה · וכאשר
יענו אותו כן ירבה!
וכן יפרוץ

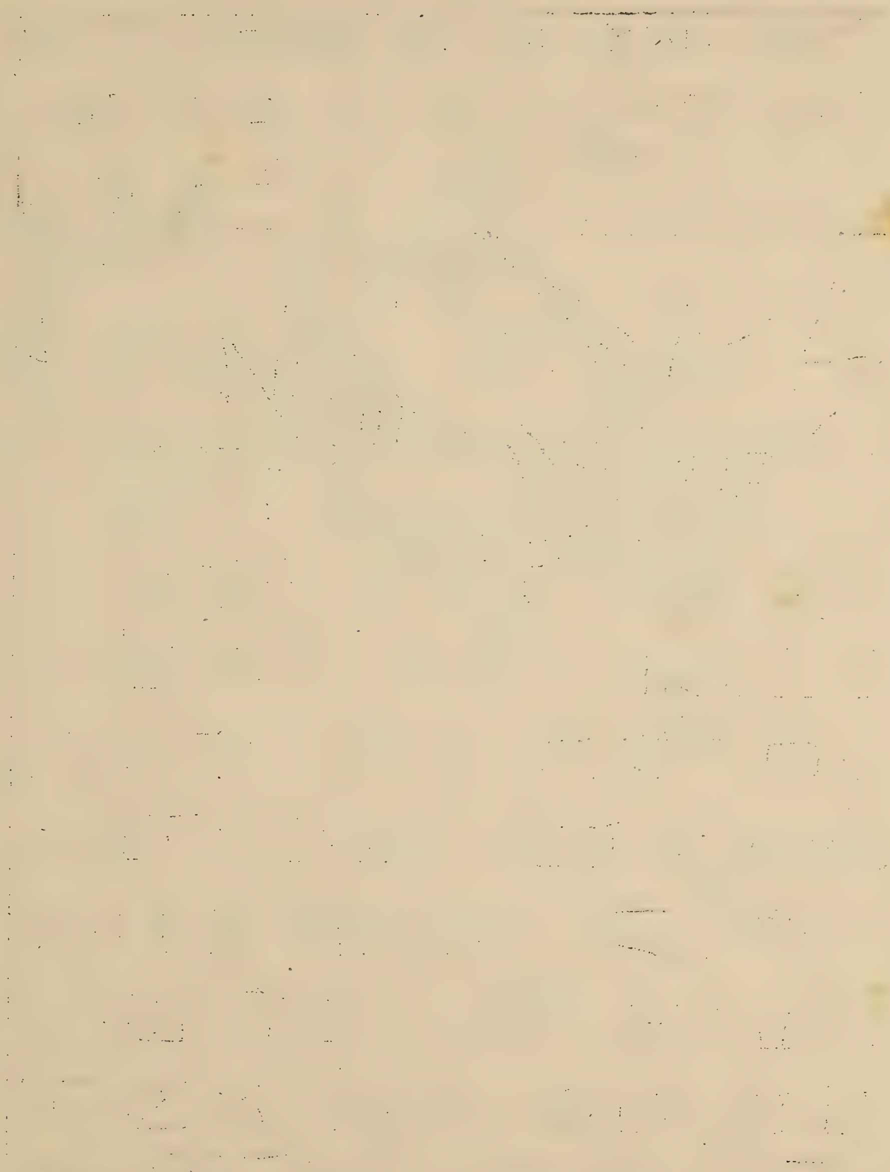

כשהיה משה
רבינו רועה צאנו
של יתרו במדבר ברח
ממנו גדי רץ אחריו
עד שהגיע לחסות
נזדמנה לו ברכה של מים
ועמד הגדי לשתות כיון
שהגיע משה אצלו אמר אני
לא הייתי יודע שרץ היית מפני
צמא · עיף אתה. הרכיבו על
כתפו והיה מהלך אמר הקב"ה

יש לך רחמים לנהוג צאנו של
בשר ודם. כך חייך אתה תועה
צאני ישראל

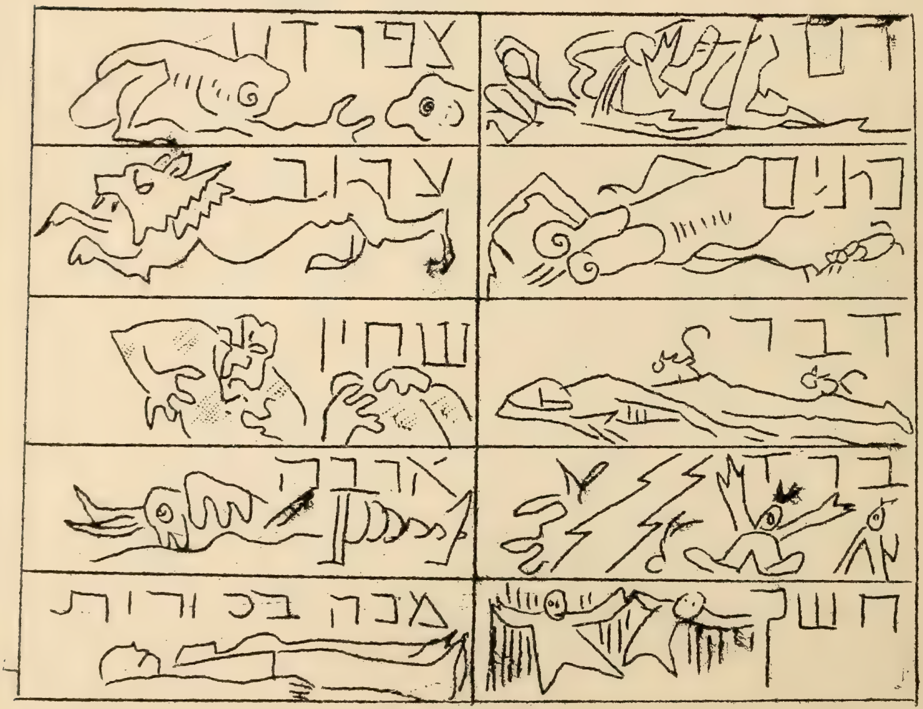
עתה הנה
צעקת בני ישראל
באה אלי וגם
ראיתי את הלחץ
אשר מצרים לוחצים
אותם. ועתה לך
ואשלחך אל פרעה
והוצא את עמי בני
ישראל ממצרים

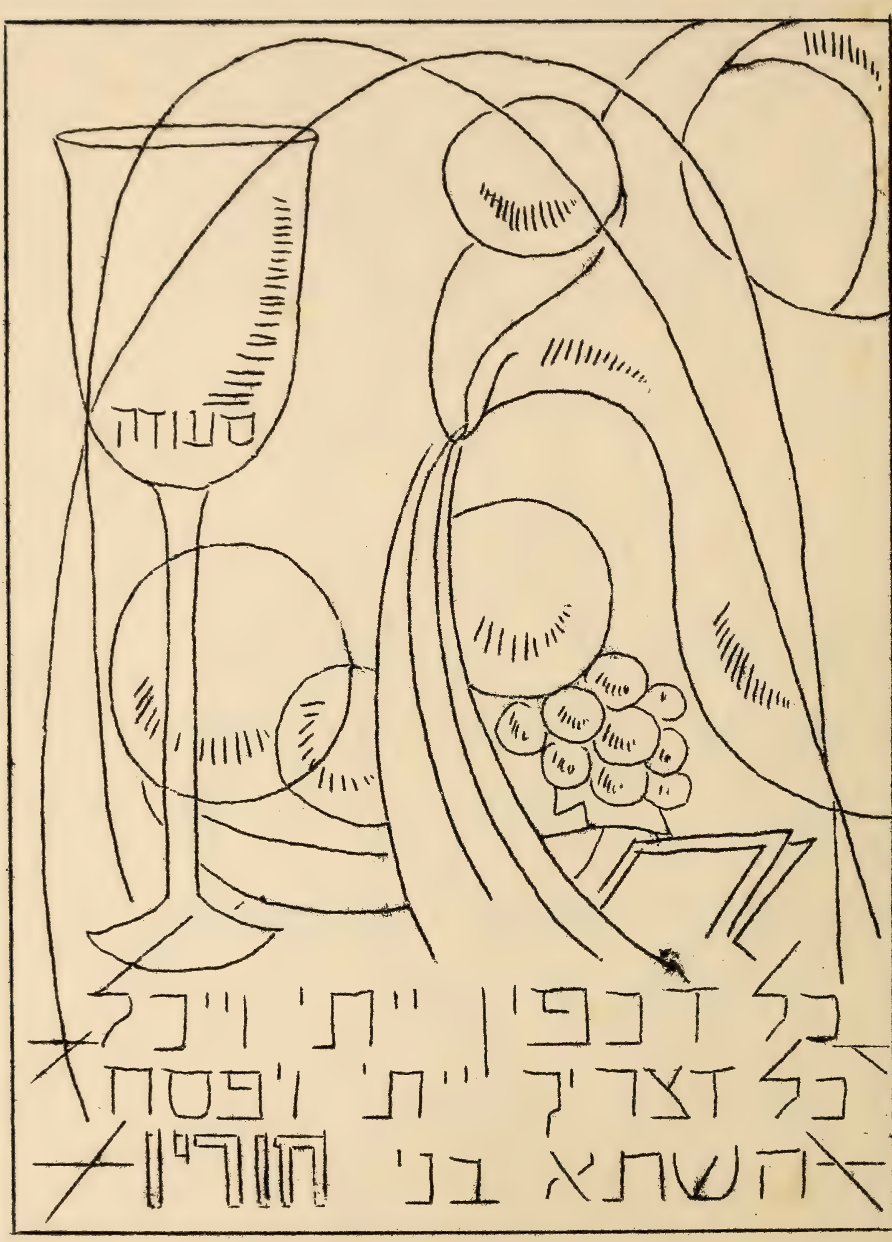

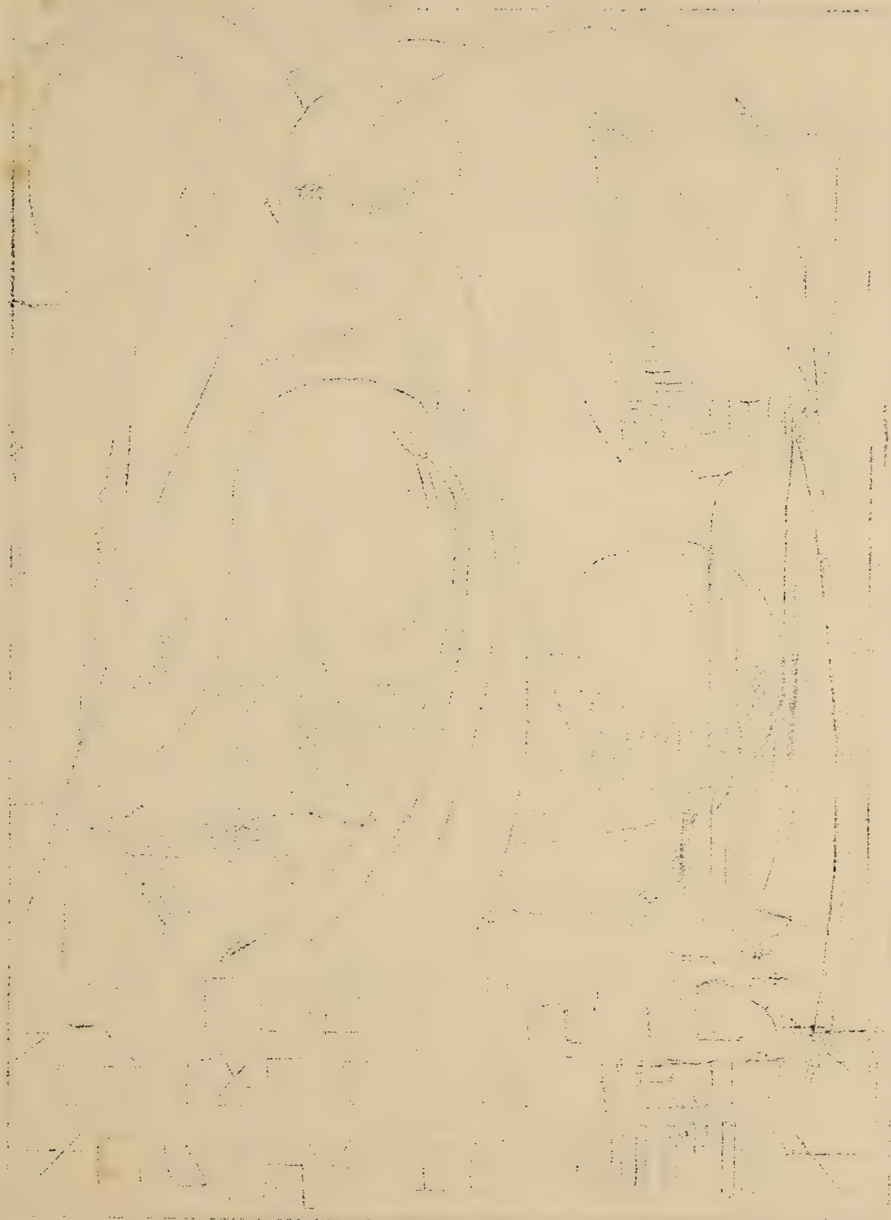
וישימו עליו שרי מסים
למען ענותו בסבלותם
ונוגשים אצים לאמר:
כלו כלו מעשיכם דבר
יום ביומו ויבואו בני
ישראל ויצעקו על פרעה
תבן אין ניתן לעבדיך
ולבנים אומרים לנו עשו

ויאמר יהוה אל משה: עתה תראה
אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו.
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל
בכור בארץ מצרים מבכור פרעה
היושב על כסאו עד בכור השבי אשר
בבית הבור: ויקם פרעה ויקרא למשה
ואהרן לילה ויאמר: קומו צאו מתוך
עמי גם אתם גם בני ישראל

זכור
את היום הזה
אשר יצאתם
ממצרים מבית
עבדים
היום אתם
יוצאים בחדש
האביב

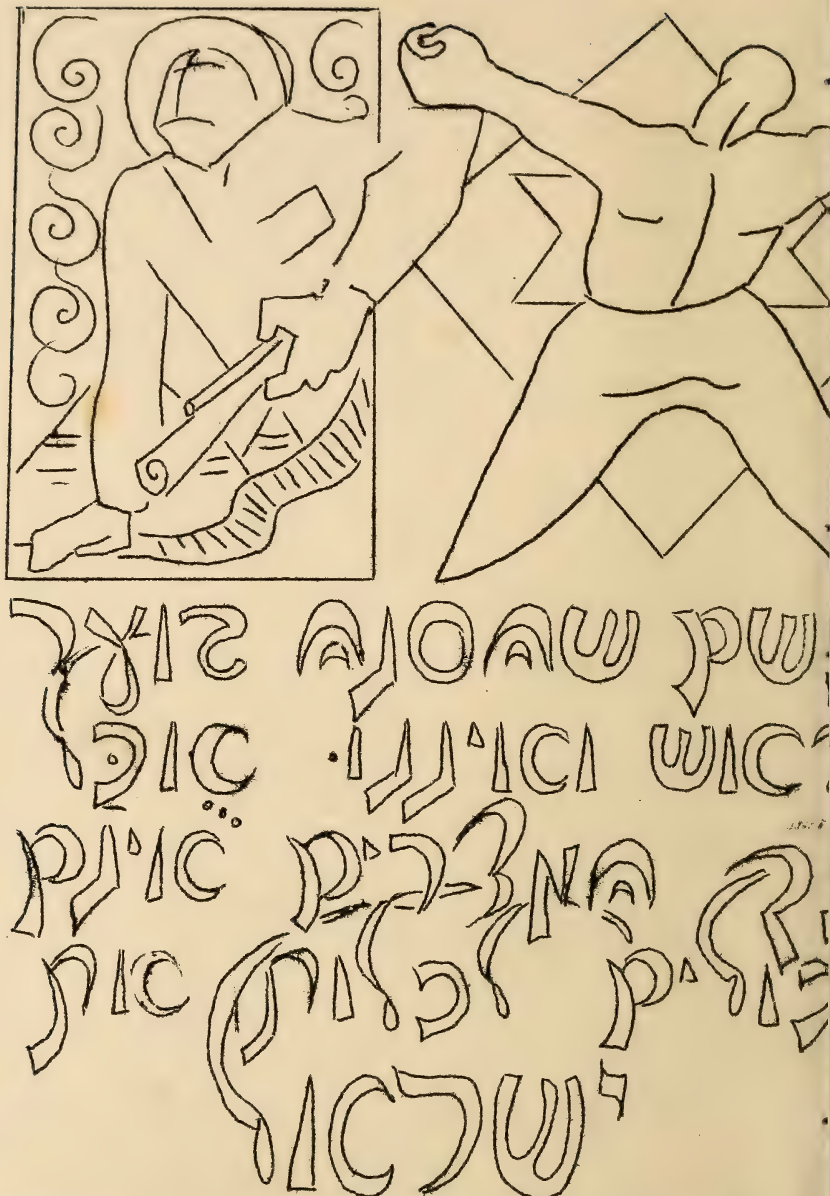

סעודה
כל דכפין ייתי ויכל
כל דצריך ייתי ויפסח
השתא בני חורין

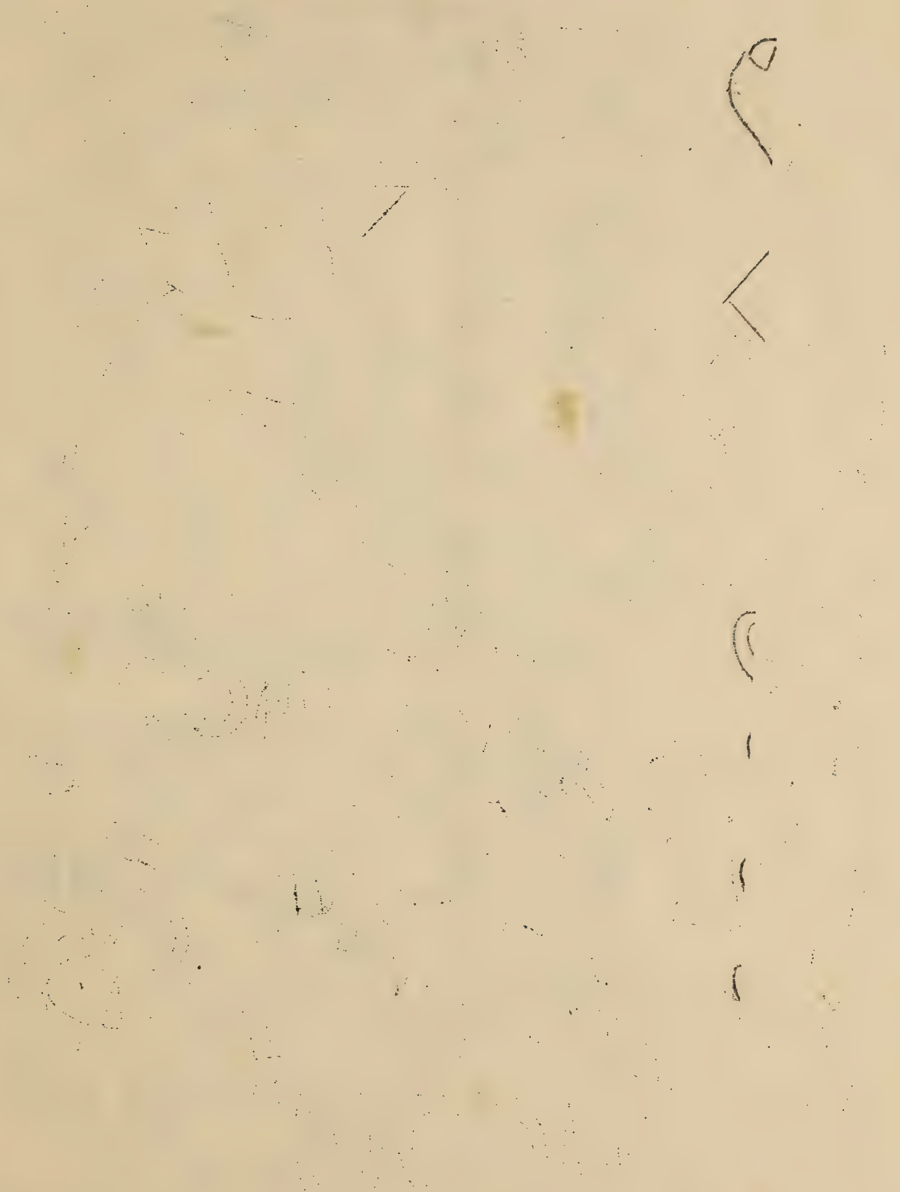

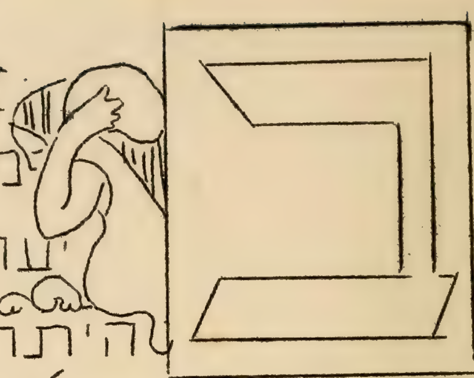
בכל דור ודור
חייב אדם
לראות את עצמו
כאילו הוא יצא
ממצרים

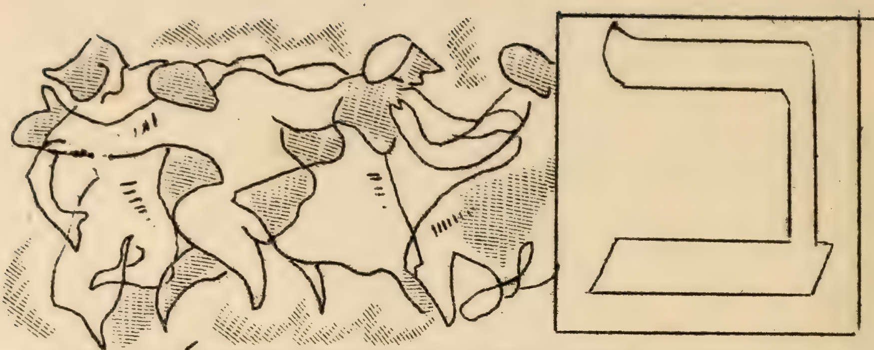
והיא שעמדה לאבותינו
ולנו. שלא אחד בלבד
עמד עלינו לכלותנו אלא
שבכל דור ודור עומדים
עלינו לכלותינו והקב"ה
מצילנו מידם

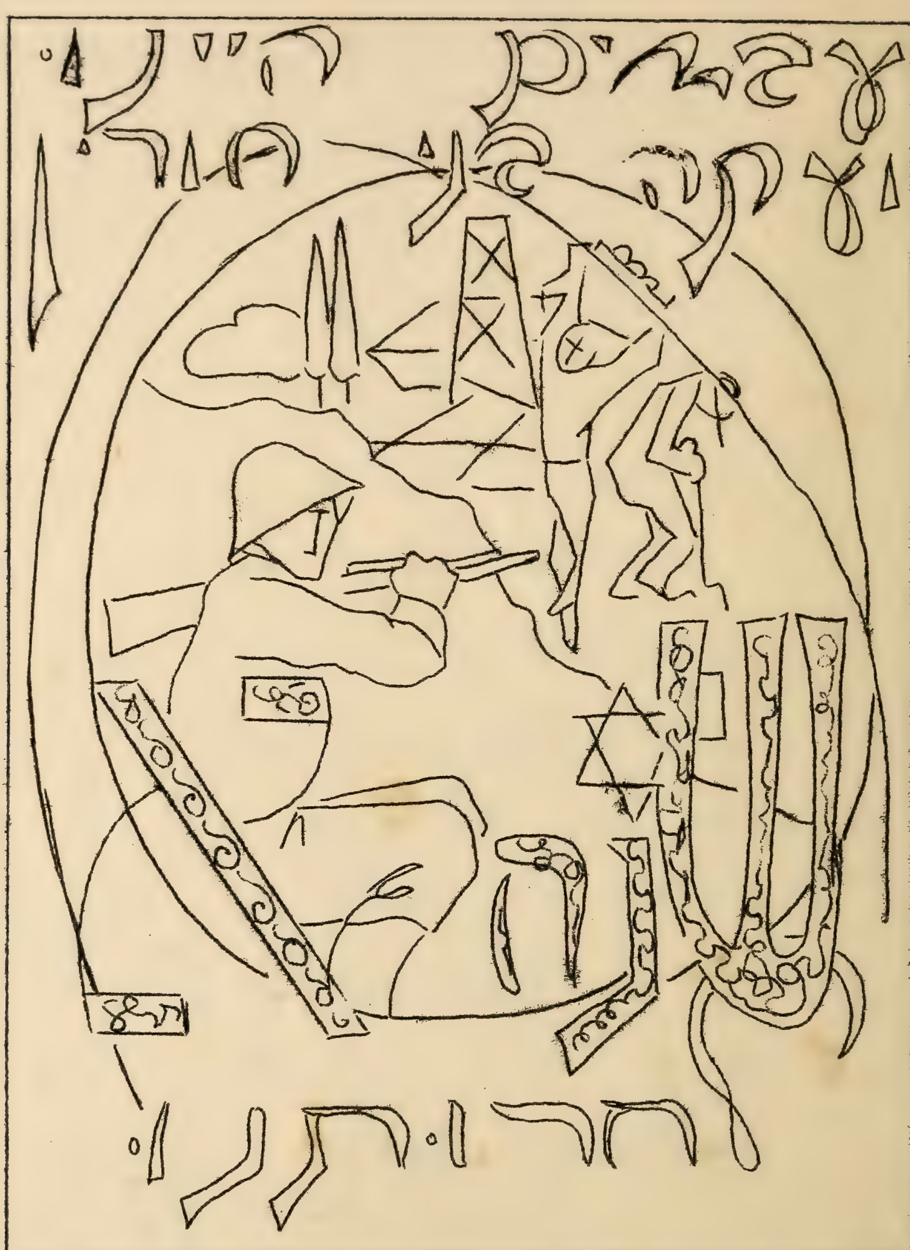

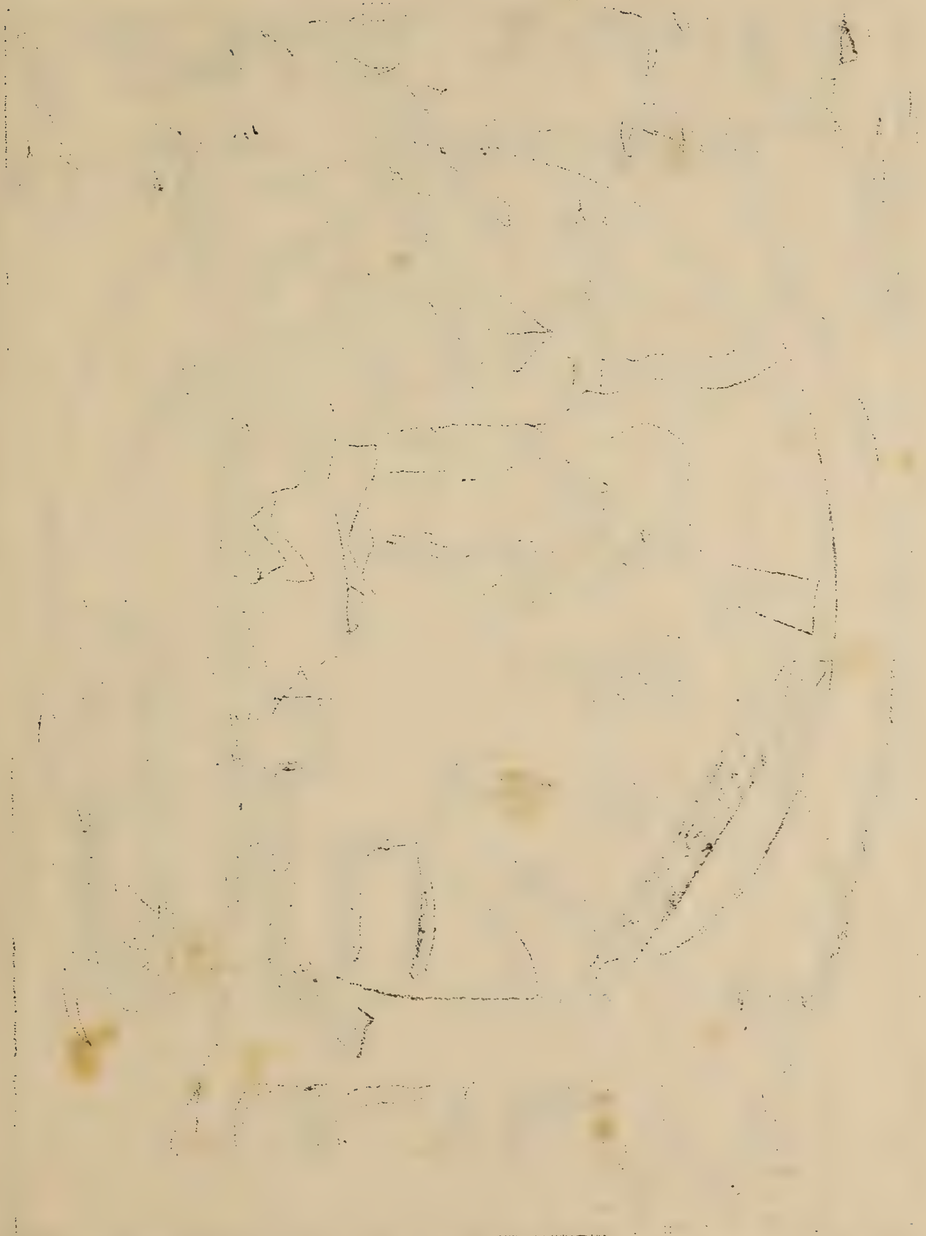

צאת ישראל
ממצרים בית
יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו. הים ראה
וינס הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאלים
גבעות כבני צאן. מה לך
הים כי תנוס הירדן
תסב לאחור. ההרים
תרקדו כאלים גבעות
כבני- צאן. מלפני אדון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב.

ברוך אשר גאלנו
וגאל את אבותינו
ממצרים והגיענו ללילה
הזה, לאכל בו מצה
ומרור כן יגיענו
למועדים ולרגלים אחרים
הבאים לקראתנו בשלום
שמחים בבנין וששים
בעבודה ונשיר שיר חדש על
גאלתנו ועל פדות נפשנו

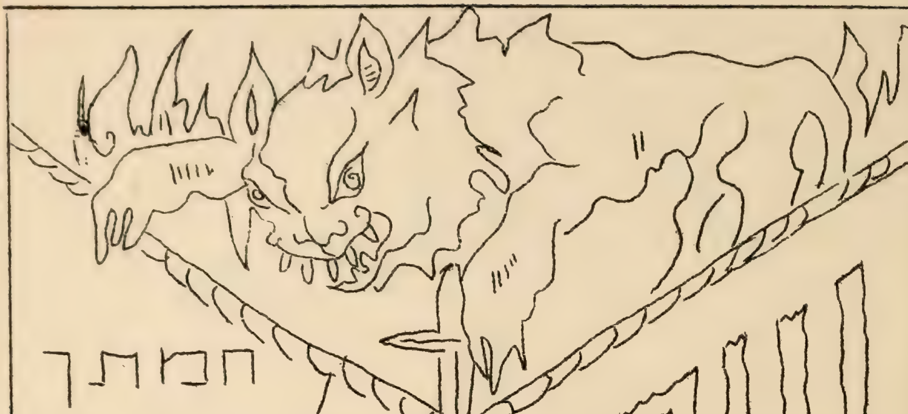
בשוב יהוה את
שיבת ציון היינו
כחלמים: אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו
רנה. אז יאמרו
בגוים הגדיל יהוה לעשות
עם-אלה: הגדיל יהוה לעשות
עמנו היינו שמחים: שובה יהוה
את-שביתנו כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה ברנה יקצרו

הלוך ילך ובכה
נשא משך-הזרע
בא-יבא ברנה
נשא אלמתיו

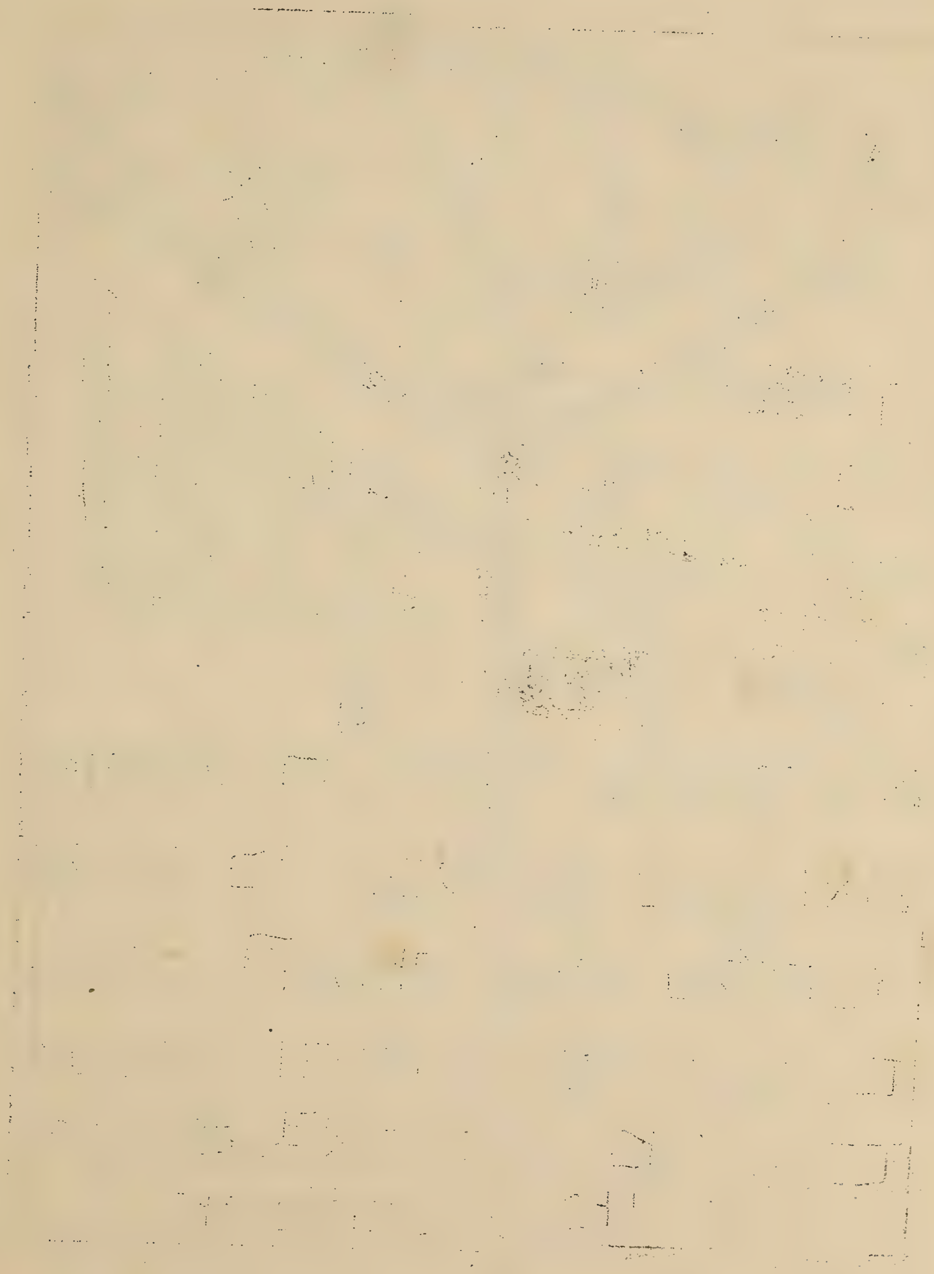
יזכור

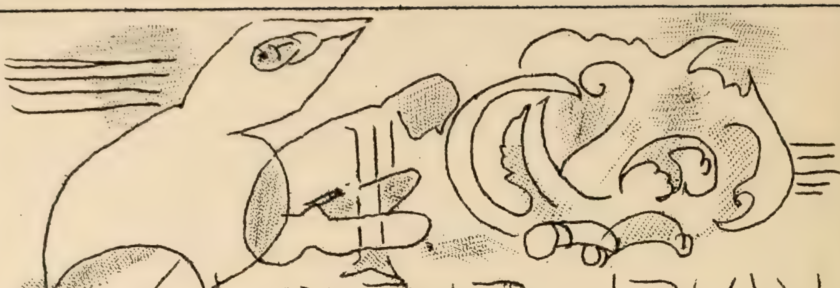
יזכור עם ישראל את הנשמות הטהורות
של בניו ובנותיו אשר נתנו את נפשם על חרות
העם ותקומת מדינתו. אלה הרבים אשר
נחלצו ובאו מכל קצות הארץ לעזרת
העם ביום אידו, ובגופם ממש עצרו את
צבאות הפולשים. נזכור את הנערים והנערות
אנשי פלוגות המחץ ושבימים החשוכים
והקודרים ביותר כאשר ניצבנו כלנו
על פי התהום וחרב הבורית עליתה
להשמידנו ולהכרית את שארית תקותנו:
גוננו עלינו והיו לחומת אש מסביבנו.
וביום חג חרותנו נעלה על ראש
שמחתנו את זכרם של הקדושים
והגיבורים שבקדושת רצונם ומסירות
נפשם הגדולה באתנו כל אלה

שפך

חמתך
על הגוים
אשר לא
ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא
קראו כי אכל את יעקב ואת
נוהו השמו שפך עליהם
זעמך וחרון אפך ישיגם
תרדפם באף ותשמידם
מתחת שמי ײ

אשרי הגפרור
שנשרף והצית להבות
אשרי הלהבה
שבערה בסתרי לבבות
אשרי הלבבות
שידעו לחדול בכבוד

מי יתן ראשי מים
ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה
חללי בת עמי
על ההרים אשא נהי
על נאות מדבר קינה
והפכתי אבלם לששון
ושמחתים מיגונם

פתע פתאם יתנער דור עזוז
וגבור דור גבור מלחמה
ועיניהם ברקים ופניהם להבים-
וידיהם לחרבות!
והרעימו אדירים בקולם. קול
ששים רבבה
קול קורע כסערה ובנהמות המדבר
הזועף יתחרה
וסביבם נשערה וסבבם נזעמה
הם קראים:
אנחנו גבורים!
דור אחרון לשעבוד וראשון לגאלה
אנחנו!
ידנו לבדה ידנו החזקה
את-כבד העל מעל גאון צוארנו פרקה

ונעי אגדם דנעי

רותחים בי? דמי דור המדבר
כך! דם כובשי כנען דמי הוא
קולה ואינו נח· שוב קורא
לי השיר העז מנגינת דכם
ואש עלה בהר ורעץ הכר
כל מה שתראה - ראש.
הילילו יושבי מעוז-ים בת
פלשת מר לה, מר. הירדן
לך והלבנון לך והמישור
וההר. מנחל פרת עד
לבא המת והמדבר
בערב. הגבול תתארו
יד-יה תראנו עין רהעב.
וכבשתם ארץ בחזקת-יד
ואחזתם בה ובנית
בנין עד לדור הקם לכם
הבא

והיה

באחרית הימים
נכון יהיה הר
בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות
ונהרו אליו כל הגויים והלכו עמים
רבים ואמרו: לכו ונעלה אל הר
יהוה אל בית אלהי יעקב
וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו.
כי מציון תצא תורה ודבר
יהוה מירושלים. ושפט בין הגויים
והוכיח לעמים רבים, וכתתו
חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות. לא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה

[illegible]

הנה ימים באים נאם
יהוה ונגש חורש

בקוצר ודורך ענבים
במשך הזרע. והטיפו
ההרים עסיס וכל
הגבעות תתמוגגנה.
ושבתי את שבות עמי
ישראל, ובנו ערים
נשמות וישבו. ונטעו
כרמים. ושתו את יינם
ועשו גנות. ואכלו
את פרים. ונטעתים
על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם
אשר נתתי להם

אחד

1 2 3 4

מי יודע

אחד אלוהינו שבשמים בארץ
שני לוחות הברית
שלשה אבות
ארבע אמהות
חמשה חומשי תורה
ששה סדרי משנה
שבעה ימי שבתא
שמונה ימי מילה
תשעה ירחי לידה
עשרה דבריא
אחד עשר כוכביא
שנים עשר שבטיא
שלשה עשר מדיא

5 6 7 8 9 10 11 12

חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי
ואתא שונרא ואכל לגדיא
ואתא כלבא ואכל לשונרא
ואתא חוטרא והכה לכלבא
ואתא נורא ושרף לחוטרא
ואתא מיא וכבה לנורא
ואתא תורא ושתה למיא
ואתא השוחט ושחט לתורא
ואתא מלאך המות ושחט לשוחט
ואתא הקדוש ברוך הוא
ושחט למלאך המות

חסל

סדור פסח
כהלכתו

